

κ.τ.τ., ἀπαρσάλευτος Κρήτ. (Ἀνώγ.): Σοῦ κάνω κόμμα γερό (σὲ διαβεβαιῶ). 6) Ἐπὶ νομίσματος, ἰσχυρὸν καὶ σταθερᾶς ἀξίας κοιν.: Τοῦ ἔδωσα λεφτὰ γερά καὶ μοῦ δίνει παλὶόχαρτα (τοῦ ἔδωσα ἰσχυρὸν νόμισμα, συνάλλαγμα, καὶ μοῦ δίδει χαρτονομίσματα ἄνευ ἀντικρύσματος) κοιν. Προπολεμικὰ ἢ δραχμὴ ἦτανε γερά λεφτά, ὅς τὴν κατοχὴ ἔγινε ροῦβλὶα (ἔχασε τὴν ἀξίαν της, ὡς τὰ ρωσικὰ ροῦβλὶα κατὰ τοὺς ἀμέσους μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1917 χρόνου) Ἀθῆν. Τὸ μάροκο εἶναι σήμερα ἀπὸ τὰ γερά νομίσματα (μάροκο = τὸ νόμισμα τῆς Γερμανίας) κοιν. Γεροὶ παρᾶες Ἰκαρ. (Εὐδελ.) 7) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἀργυροῦν νόμισμα Βιθυν. (Νικομήδ.) Θεσσ. (Κρυόβρ.): Ἄσμ.

Τοῦ κουρίτσι μ' τοῦ καλὸ | πᾶ' ὅς τὴ βρύσ' νὰ πάρ' νιρὸ καὶ σταυρώῃ' τοῦ βιθιρό, | τοῦ κιονᾶ κ' ἔνα γιρὸ (σταυρώῃ' = συναντᾷ) Κρυόβρ.

γεροσαυρωμένος ὁ, ἀμάρτ. γεροσαυρωμένος Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σαυρωμένος. Ὡς ὕβρις, ὁ ἐσχατόγηρος.

γεροσαλιάζω Πελοπν. (Κλειτορ.) γιρουνσαλιάζου Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ρ. σαλιάζω.

1) Ἐπὶ παρηλίκων ἀτόμων, ἐρωτοτροπῶ ἔνθ' ἄν.: Κάθιτ' οὐ ἄντρας μ' οὐ γιρουνπαράλ' τους καὶ γιρουνσαλιάζ' μὲ τίς τουρίστρις Μύτικ. 2) Μεταφ., ἐπὶ νεαρᾶς γυναικός, ἐρωτοτροπῶ μετὰ γέροντος ἔνθ' ἄν.: Δὲ ντρέπεσαι, μωρή, νὰ γεροσαλιάζης μὲ τὸ γέρο; Ἀιντε νὰ χάνεσαι! Κλειτορ.

γεροσαλιάρης ὁ, σύνθηθ. γιρουνσαλιάρης πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σαλιάρης.

Γέρων ἡδονιζόμενος ἐπὶ τῇ θέᾳ ὥραιων γυναικῶν: Δὲ δρέπεσαι, γεροσαλιάρη; Κοιτᾷς τὰ κορίτσια καὶ τρέχουν τὰ σάλια σου! Ἀθῆν. Ξέρ' εἰ ἔκαν οὐ γιρουνσαλιάρ' εἰς ἰχτὲς τοῦ προῦ; Πῆγι ὅς τοῦ Μύτ' κα καὶ γιρουνσάλαξι μὲ τὰ κορίτσια Στερελλ. (Κουνουπίν.)

γεροσαλιαρίζω, ἐνιχα.

Ἐκ τοῦ οὐσ. θέμ. γερο- καὶ τοῦ ρ. σαλιαρίζω.

Ἐπὶ γέροντος, ἡδονιζομαι ἐπὶ τῇ θέᾳ ὥραιας νεάνιδος.

γεροσαράβαλο τό, πολλαχ. γιρουνσαράβαλου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σαράβαλο.

Γέρων ἀσθενικὸς ἔνθ' ἄν.: Ποῦ πάει τὸ γεροσαράβαλο κέτοια ὦρα; (κέτοια = τέτοια) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Ὁ παππᾶς ἔμεινε καὶ γιὰ τὸ τραπέζι μαζί μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ δύο τρία γεροσαράβαλα, φίλους τοῦ πεθεροῦ της Ἀδάμ, Ἀπὸ τὸ χωρ., 8

γεροσάφαλο τό, Κεφαλλ γιρουνσάφαλου Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σάφαλο.

Ἐσχατόγηρος ἔνθ' ἄν.: Ἀι, τοῦ γιρουνσάφαλου δὲν τ' ῥάει τὰ χάλια τ', θέλ' καὶ νὰ πάη νὰ παίξ' μὲ τὰ πιδιά τ' Μύτικ. Συνών. γεροκοῦφταλο.

γεροσκανταλιάρης ὁ Πελοπν. (Γαργαλ. Γύθ. κ.ά.) γιρουνσκανταλιάρης Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ.

κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκανταλιάρης.

1) Γέρων ἀνήσυχος δημιουργῶν σκάνδαλα Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.): Αὐτὰ θέλ' οὐ γιρουνσκανταλιάρ' εἰς, νὰ σὶ κάψ' νὰ χουρίσ' με τὴ γ' ναῖκα σ' Μύτικ. 2) Εἶδος ἐχίδνης Πελοπν. (Γύθ.): Ὁ αἰ Θόδωρος ἀπ' τὰ βουνὰ κ' ἡ ἀγία Σοφία ὅς τοὺς κάμπους σοῦρον τὰ σουρελάκια καὶ τὸ γεροσκανταλιάρη, πὺν τὸ χῶμα πάει καὶ κλέφτει καὶ τὸν ἄμμο τῆς γῆς (σουρελάκια = τὰ ἐρπετά· μαγικὴ ἐπωδὴ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ δῆγματος τῆς ἐχίδνης).

γεροσκατόγηρος ὁ, ἀμάρτ. γιρουνσκατόγηρους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Πατιόπουλ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατόγηρος.

Γέρων ἀνήθικος ἔνθ' ἄν.: Τί χαλεῦς, μονρὲ γιρουνσκατόγηρι, ὅς τὰ κουρίτσια; Ἀι ὅς τὴ δ' λειά σ'! Μύτικ. Πῆγι οὐ γιρουνσκατόγηρους κ' ἔκατσι γδυτὸς νὰ τοῦ γλέπ' νὶ τὰ παλιουκόρ' τσα! Καντήλ.

γεροσκατουλιάρης ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατουλιάρης.

Ἦβρις πρὸς γέροντα διεστραμμένου χαρακτῆρος ἔνθ' ἄν.

γεροσκατόψυχος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γιρουνσκατόψ'χους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. Πατιόπουλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατόψυχος.

Ἦβρις πρὸς γέροντα διεστραμμένον καὶ κακὸν ἔνθ' ἄν.: Κεῖνους οὐ γιρουνσκατόψ'χους οὐ ἄντρας μ' τό' διονεῖ τοῦ π' δι καὶ τοῦ χάσαμι Μύτικ. Μουρφή ἀθρόπ' καὶ σ' ἄλλῃσα ψ' χή σοῦ χ' οὐ γιρουνσκατόψ'χους Καντήλ.

γεροσκουτέρης ὁ, ἀμάρτ. γιρουνσκουτέρης Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σκουτέρης.

Ποιμὴν γηραλέος: Ἄσμ.

Ἐνας βλάχους, γερόβλαχους, κ' ἕνας γιρουνσκουτέρ' μοῦ στέλ' τὰ χριτίσματα μέσ' ὅς τοῦ μαντήλ' διμένα.

γερόσκυλλος ὁ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κάμπος Λακων.) — Π. Παπαχριστοδ., Χριστούγ. Θράκ., 17 γιρόσ' ἄλλους Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.) γερόδουλ-λος Κύπρ. (Καλοπαναχ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σκύλλος.

Σκύλλος μεγάλῃς ἡλικίας ἔνθ' ἄν.: Ἐχ' νὰ γιρόσ' ἄλλον ὅς τοῦ μαντρί τ', διὸ κ' τάβια καὶ μνιὰ σκύλλα (κ' τάβια = μικρὰ σκυλλιά) Μύτικ. Οἱ γερόσκυλλοι φέρουν γύρους γύρω ὅς τὸ μαντρί, τὸ ἀτέλειωτο μαντρί Π. Παπαχριστοδ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γερονοτόσκυλλος.

γεροστρίγγλος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντοβάζ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γερόστρίγγλος Πελοπν. (Δίβρ. Τριφυλ. κ.ά.) γεροστρίγγλος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γιρουνστρίγγλους Εὐβ. (Ἀκρ.) γιρουνστρίγγλους Σάμ. γιρόστρίγγλους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) γερόστρίγγλος Πελοπν. (Μανιάκ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. στρίγγλος.

